

PREVERES I DIAQUES: AGENTS, MESTRES I ACOMPANYANTS EN L'APOSTOLAT

Part essencial de la tasca del ministre ordenat és promoure el creixement de tots els fidels fins a assolir la maduresa en Crist, vers una integració més plena, vital i activa dins una Església que és Comunió i Missió. El darrer curs ens vam centrar en la Comunió. Enguany cal dirigir els nostres esforços a revifar en ministres i laics el zel evangelitzador i apostòlic.

Per revisar i aprofundir el “zel evangelitzador” en la nostra activitat pastoral caldrà entrar en les actituds i motivacions de cadascú de nosaltres. Veure quina espiritualitat ens mou, quina part n’hem potenciat, quina n’ha quedat més oblidada, etc. Això fa necessària una aturada sincera davant del Senyor.

Aquesta fitxa ha d’ajudar a fer-hi unes hores de recés, tant de forma personal com en petit grup de preveres, o de laics.

I. ZEL EVANGELITZADOR

Té molt poc a veure amb la propaganda i el màrqueting. El zel evangelitzador surt del mateix cor del creient i de la mateixa dimensió sacramental i comunitària. La font de l’aigua és el mateix Senyor que, abans de marxar, inspirat per l’Esperit Sant, va dir que anéssim per tot el món a predicar i batejar, és a dir, a renovar profundament persones i comunitats humanes d’arreu de la terra. Reflexionem en pregària sobre aquest do de l’Esperit de Jesús que se’ns ha confiat, ara i aquí.

EL ZEL EVANGELITZADOR ÉS FRUIT
D'UNA EXPERIÈNCIA PERSONAL I COMUNITÀRIA.

Neix de dintre, sobre tot de l'agraïment d'haver estat cridats al seguiment del Senyor no per mèrits personals, sinó perquè ens estima i estima la humanitat. La nostra vida te sentit, sabem que Déu és Pare, és Mare, que tenim en Ell una presència d'amistat i fins de filiació, que la mort no sols no trenca aquesta realitat sinó que és veritable eclosió en la participació i l'amor de Deu.

a.- Tenim una consciència dels dons rebuts? Som agraïts i n'estem contents? Ens il·luminen en el nostre camí?

b.- ¿Enfront de desgràcies, situacions dures i la mort, sentim que no són la darrera paraula, sinó que hi ha la Paraula Viva que ens porta a l'esperança i a renovar la nostra capacitat de comunicar-la?

EL ZEL EVANGELITZADOR
OBRE ELS ULLS ALS ALTRES, A LA SOCIETAT I AL MÓN.

Ens ajuda a anar superant l'egocentrisme, desplaça la nostra atenció personal i comunitària vers les persones, els pobles, la nació, l'estat, els continents i la mare terra. Ens mou a observar, a conèixer, a dialogar. En primer lloc amb els més propers, els de casa, els veïns, els de la nostra ciutat... etc. Ens interessen. I, fruit d'aquestes mirades i converses, ens adonem del notable secularisme que arreu domina i també de tanta bondat i generositat humanes.

a.- Què ens ajuda a aquestes obertures que ens situen més enllà dels nostres egos? No seria aquesta una dimensió de les comunitats, dels voluntariats, dels moviments, dels grups de revisió, de les comunitats parroquials?

b.- Nosaltres, per crida del Senyor, som la llum, la sal de la terra... no desfem aquesta sal en els nostres egoïsmes i pretensions. No posem la llum sota una mesura. Com ens podem ajudar a esdevenir més evangèlics?

ACCEPTEM LA NOSTRA CRIDA PER EVANGELITZAR.

Organitzem-nos. La nostra diòcesi és una Església, que se situa en un fragment del nostre país, on hi ha molta gent, ciutats, viles, pobles, masies. Hi ha gent de tota mena, races, religions i costums. Les parròquies són com cèl·lules vives del cos de

l'Església, del Cos del Crist. Tenim plans pastorals, fulls de ruta, molt de material sobre sacraments.

Tots som cridats a evangelitzar donant més importància a la comunicació de les nostres experiències que als continguts de les formulacions doctrinals, també necessàries però que sense experiències resten buides i molta gent no les pot entendre o creure. Pensem que hi ha pocs preveres i la majoria ja són grans. Però tots tenim el do del sacerdoti baptismal, molt més profund i radical que el ministerial. Som cridats a renovar totes les coses en Crist.

a.- Els més grans podran fer poc externament, i molt en la pregària, la conversa, estar al dia, el bon humor i l'elegància de suportar els mals amb esperança. Són cridats a esdevenir especialistes de la saviesa cristiana.

b.- Els pares i mares tenen la missió fonamental en els fills. Resar, generositat, parlar dels de lluny i dels de prop, escoltar, guiar... estimar. I si són ja joves tractar-los de forma atenta, discreta, i sobretot quan ens demanen que necessiten explicar-se.

c.- Món laboral, professional, serveis públics... gestions ben fetes, no amagar la nostre fe si som preguntats, testimoni d'anar a l'església, pregària pels companys no-creients, part activa a la parròquia i en els moviments.

d.- Preveres, religioses/os i diaques... molta atenció al camí interior ben lligat amb la missió exterior, col·laboració, mirada enllà de la nostra església, mestres d'acompanyament espiritual, pau, creativitat.

e.- Tots. On soc jo ? Amb qui? Què sento que em cal canviar? Qui em pot ajudar? Com faig comunitat? Vida sacramental? Atenció preferencial a la justícia social, als pobres i descartats? Renovació permanent? Trobades, lectures, meditacions? Noves formes de conversa, de proximitat, de caliu evangèlic i de pregària comunitària? Quan i com penso revisar tot el projecte?

II. TEXTOS QUE ENS HI PODEN AJUDAR

- *Jesús mateix alterna la pregària amb l'acció; per exemple, per ajudar els seus quan tenien el problema de sobreviure a la tempesta del llac: Mt 14,25-37.*
- *La seva preocupació pels altres el porta a no tenir temps ni per menjar: Mc 3,20; 6,21.*
- *l posa remei a totes les necessitats materials que se li presenten: Mt 8,16; 15,32.*
- *Però el seu afany més gran és anunciar l'Evangelí del Regne: Mt 4,17.23-25; Mc 1,15-15; Lc 4,43.*
- *Per tal d'anunciar l'Evangelí reuneix els Apòstols (Mt 10,1-4) i els mana d'arribar a tots els homes (Mt 28,16-20). El Regne de Déu ha d'arribar a coneixement de tothom (Mc 4,21-22).*
- *Els cristians han de ser sal de la terra i llum del món (Mt 5,13-16); i han de ser com el llevat que fa fermentar la massa (Mt 13,33). Els cristians han de ser els testimonis de l'Evangelí (Mc 16,15; Lc 24,45-49; Jn 15,27).*
- *Els cristians, en evangelitzar, han de creure que tota la seva força ve de dalt. Per això han de ser humils (Lc 17,7-10). Només són eficaços si estan amb Crist (Lc 5,1-11; Jn 15,5-8; 21,3-11).*
- *Més que en el poder convincent de les seves paraules, han de confiar en el poder de la pregària: Mc 9,29.*
- *Fins i tot en evangelitzar, els apòstols no poden sentir-se independents els uns dels altres (Mt 12,25). L'evangelització serà el resultat de la comunitat d'acció de la unitat dels cristians (Jn 17,20).*
- *L'Esperit donarà testimoni de Jesucrist, a partir de la seva mort i resurrecció: Jn 15,26; 16,8-11.14.*
- *Aquest mateix Esperit, que restarà amb els Apòstols i els deixebles (Jn 14,17- 26), donarà testimoni, per boca dels cristians, que Crist és el Senyor: Mt 10,20; Jn 14,26; 16,7-15.23*